ఆంధ్రుల ఆహ్లాద రచయిత కలంనుంచి అగ్రశ్రేణి ధారావాహిక నవల

ఈ నవల సినిమా కావడం వెనుక సంగతులు

మరో క్లైమాక్స్ నాకు ఎంత మాత్రం నచ్చనిది, సోమయాజులు. ఆయన మీద సింపతీ పోకుండా వుండటానికి, వంటగదిలో ఇంట్లో ఎవరూ లేనప్పుడు ఆమె చీర అంటుకుంటుంటే ఛాయ చీరని ఆర్పుతూ ఆయన ఆవేశానికి లోనై ఆ పని చేసినట్లు చూపడం. మూడోది - కొద్ది కాలం తర్వాత తన కొడుకుని తీసుకోవాలనే తపన పెరగడంతో తండ్రి అయిన వ్యక్తి శాంతని కల్సి తన తప్పుని ఒప్పుకోవడం, అన్నదమ్ములు ముగ్గురిలో ఎవరయినా కావచ్చు. సినిమేటిక్ గా ఇది బావుండదనుకున్నాం. నాలుగో క్లయిమాక్స్ దీక్ష అని తేల్చి ఛాయకి, దీక్షకి వివాహం జరిపించడం.

(మరికొన్ని విశేషాలు వచ్చే సంచికలో)

- రచయిత

8

"అమ్మా" కామేశ్వరమ్మ పక్కన కూర్చుని పిల్చాడు దీక్ష.

నిద్రపోతున్న కామేశ్వరమ్మ కళ్ళు తెరచి చూసింది దీక్షని.

"ఒళ్ళు కాలిపోతోంది. జ్వరం వచ్చినట్లుంది" అన్నాడు కొంచెం కంగారుగా.

"అవును చలి జ్వరంగా ఉంది. ఆయన సాయంత్రం డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెళతానన్నారు" చెప్పింది కామేశ్వరమ్మ.

"సాయంత్రం దాకా ఎందుకు? పోదాం పద. రిక్షా తీసుకురానా?" అడిగాడు.

"తీసుకురా, ఇందాకటికన్నా ఎక్కువయినట్లుంది" అన్నది కామేశ్వరమ్మ.

దీక్ష రిక్షాలో ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్ళాడు తల్లిని. డాక్టర్ పరీక్షించి, ఇంజక్షన్ ఇచ్చి సాయంత్రం మళ్ళీ ఇంజక్షన్ తీసుకోవడానికి రమ్మని చెప్పాడు.

రిక్షాలో తిరిగి వస్తూ తల్లితో చెప్పాడు దీక్ష.

"విడాకులకి అప్లికేషన్ వేద్దామనుకుంటున్నాను."

"విడాకులా?"

"అవును, నాకేం వయసు ముదిరిపోయిందని? ఇలా ఒంటరిగా ఎంతకాలం? ఏమంటావ్?"

"మీ నాన్నగారిని అడుగు."

"ముందర నువ్వేమనుకుంటున్నావో చెప్పు."

"నాదేముందు, నీ ఇష్టమే నా ఇష్టం."

"అయితే లాయర్‌తో మాట్లాడుతాను."

"ముందర మీ నాన్నగారితో మాట్లాడు."

కాసేపయాక అన్నాడు. "అంతా సరిగా సాగితే త్వరలోనే పెళ్ళి చేసుకుంటాను ఛాయలాంటి అమ్మాయి నెవర్నయినా."

దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది కామేశ్వరమ్మ. అదెలాంటి సమాధానమో అంతుపట్టలేదు దీక్షకి.

ఇద్దరు ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసరికి ఛాయ ఇంట్లో లేదు. బాబు ఏడుస్తున్నాడు గట్టిగా, శర్మ ఏదో ఆలోచిస్తూ వరండాలో కూర్చుని ఉన్నాడు.

"ఛాయ ఏది?" అడిగింది కామేశ్వరమ్మ.

"కూరలు తేవాలని వెళ్ళింది. నేను రాగానే నన్ను ఇంటికి కాపలా పెట్టి వెళ్ళి అరగంటయ్యింది కానీ, ఇంకా రాలేదు. ఎక్కడికెళ్ళిందో."

"డ్యూటీ లేదా?" అడిగాడు దీక్ష.

"లేదు సాయంత్రం వెళ్ళాలి. రాత్రి షిఫ్టు చేశాను నిన్న."

"అమ్మా, ఛాయ ఫోటో తీయించుకోవాలనుకుంటోంది చాలా రోజులనుంచీ, మన స్టూడియోకి తీసుకెళతాను రాగానే సరేనా?" అడిగాడు దీక్ష కామేశ్వరమ్మని, లోపలి గదిలోకి వెళ్ళి.

జ్వరంతో ఉన్న కామేశ్వరమ్మకి దీక్ష మాటలు వినపడ్డాయో, వినబడలేదో తెలియదుకానీ, దీక్షకి సమాధానం రాలేదు.

అయిదు నిముషాల తర్వాత ఛాయ వచ్చింది ఛాయ.

"ఎంత సేపయింది మీరొచ్చి? " అడిగింది.

"ఇప్పుడే, స్టూడియోకి వెళదాం రా. ఫోటో తీస్తాను నీకు."

ఛాయకి ముందు దీక్ష ఏం చెపుతున్నాడో అర్థం కాలేదు. అర్థం అయాక అన్నది.

"శాంత వచ్చాక ఇద్దరం కలిసి తీయించుకుంటాం"

"సాయంత్రం అవుట్‌డోర్‌కి వెళ్ళాలి నేను, ఎవరిదో పెళ్ళి ఫోటోలు తీయాలి."

"అయితే మరోసారి"

"నాతో రావటం భయమా?"

"అబ్బే, భయమని కాదు."

"అయితే రా"

"మీ అమ్మగారితో చెప్పాలిగా"

"నే చెప్పానులే, ఫర్వాలేదు రా. తాళం చెవులిచ్చి కుర్రాడిని పంపి చాలాసేపయింది.. వెళ్ళాలి."

ఛాయకి వెళ్ళాలని లేదు. 'రాను' అని చెప్పే ధైర్యం కూడా లేకపోయింది. బాబుని ఎత్తుకుని "పదండి" అన్నది. 'బాబెందుకు' అంటాడనుకుంది. కానీ దీక్ష ఏం మాట్లాడలేదు.

పదినిముషాలు నడుస్తూండిపోయారు ఇద్దరూ మౌనంగా. బాబుని ఎత్తుకుని నడుస్తున్న తనని చూస్తే, తనకు దీక్షకు పెళ్ళయిందని అంతా అనుకుంటారని సిగ్గుపడింది ఛాయ.

తన ప్రక్కన ఛాయ నడుస్తూంటే ఎంత హుందాగా హాయిగా ఉంది అనుకున్నాడు దీక్ష. కొద్దిగా గర్వంగా చూశాడు తెలిసిన వాళ్ళవంక.

"ఆ కేబిన్‌లోకి వెళ్ళి పౌడర్ రాసుకుని జుట్టు సరిచేసుకో, దువ్వెన వగైరాలున్నాయి" చెప్పాడు దీక్ష.

బాబుని కిందకి దింపి కేబిన్‌లోకి వెళ్ళింది. లోపల లైటు వెలుగుతోంది. అద్దంలో మొహం చూసుకుని, చేత్తో ముంగరులని సరిచేసుకుంది, అందరూ ఉపయోగించిన దువ్వెనని ఉపయోగించడం ఇష్టంలేక.

అదే మొదటిసారి ఛాయ ఫోటో స్టూడియో చూడటం. ఛాయ ఎలా కూర్చోవాలో, ఎలా నవ్వాలో చేసి చూపించాడు దీక్ష. దీక్ష తనని ముట్టుకోకుండా జాగ్రత్త పడుతూ దీక్ష చెప్పిన విధంగా కూర్చుంది ఛాయ.

రెండు ఫొటోలు తీశాడు దీక్ష.

"నన్ను తీస్తావా ఫోటో, ఎలా తీయాలో చూపిస్తాను."

"వద్దు చేతకాదు" అన్నది ఛాయ.

"ప్రయత్నం చెయ్యి."

"ఉహూ. ఇక వెళతాను"

"అప్పుడే! కాఫీ తీసుకుంటావా?" అని ఛాయ సమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండానే, స్టూడియోలో ఉండే కుర్రాడిని బయటకు పంపాడు కాఫీ తీసుకురమ్మని. ఛాయకి భయం వేసింది. బలవంతంగా వెడితే బావుండదు. బాబుని ఎత్తుకుని గట్టిగా తొడపాశం పెట్టి గిల్లింది. బాబు ఒక్కసారిగా ఏడుపు లంకించుకున్నాడు.

"గాలిలేక ఏడుస్తున్నాడు. బయట నిలుచుందాం"

ఛాయ బాబుతో రోడ్డుమీద ఉన్న అరుగు మీదకి వచ్చి నిలబడి మరోసారి బాబుని గిల్లింది గట్టిగా, ఏడుపు ఆపకుండా ఉండటానికి.

ఆ రాత్రి దీక్షని పిలిచాడు సోమయాజులు. ఒంటరిగా చెప్పాడు.

"ఫోటో తీద్దామని... బాబుకూడా వచ్చాడు."

"నువ్వేకాదు. ఈ ఇంట్లో ఏ మగపురుగూ ఛాయని ఒంటరిగా ఎక్కడికీ తీసుకువెళ్ళడానికి వీల్లేదు."

"ఛాయ చెప్పిందా?" అడిగాడు.

"ఛాయకి సంస్కారం ఉంది" జవాబిచ్చాడు సోమయాజులు.

డిసెంబర్ 31కి ప్రత్యేకత ఉంది ఏకాలంలోనయినా, ప్రతి నెలకి ఆఖరి తేదీ ఉన్నట్టుగానే, డిసెంబర్ నెలకి కూడా ఆఖరి తేదీ ఉంది. కానీ డిసెంబర్ నెల ఆఖరి తేదీకి మాత్రం ప్రతి నెలాఖరికి లేని ప్రత్యేకత ఉంది.

డిసెంబర్ 31 సంవత్సరంలోని ఆఖరి రోజు. రాత్రి పన్నెండుగంటలకి, డిసెంబర్ 31వ, పాత సంవత్సరం చచ్చిపోయి కొత్త సంవత్సరం పుడుతుంది.

మద్యపాన ప్రియులకి, కేబరేలు ప్రదర్శించే నైట్‌క్లబ్స్‌కి ఆరోజు పర్వదినం. ఆరోజు ప్రపంచంలోని అనేక చోట్ల ఉత్సవంలా, పండుగలా జరుపుతారు. నగరాలలో మరీ ఎక్కువ.

హైదరాబాద్‌లో కూడా.

ఆబిడ్స్‌లోని ఓ బార్ లాంటి నైట్ క్లబ్‌లో ఆ రోజు ప్రతి సంవత్సరం ఆనవాయితీగా, స్పెషల్ ప్రోగ్రాం ఏర్పాటు చేశారు. ఆరుబయట షామియానా వేసి, దేశంలోని పెద్ద నగరాల నుంచీ కేబరే ఆర్టిస్ట్‌లని ప్రత్యేకంగా రప్పిస్తారు. కనీసం అయిదు కేబరే డాన్సులు, ఒక భాంగ్రా నృత్యం, ఒక వెరైటీ ప్రోగ్రాం ఉంటాయి.

టేబుల్ ముందరే రిజర్వ్ చేసుకోవాలి. శర్మ తనకి, మరో మిత్రుడికి రెండు సీట్లు రిజర్వ్ చేయించాడు. తొమ్మిదిన్నరకల్లా తన సీట్లోకి వెళ్ళి కూర్చోవాలి. కానీ ఆలస్యంగా పదిగంటలకి వెళ్ళి కూర్చున్నారు.

ఎరీనాకి వెనక ఉన్న స్టేజీ మీద మైక్ ముందున్నతను ఇంగ్లీష్ పాట గిటార్ వాయిస్తూ పాడుతున్నారు.

"ఫ్రీడమ్, ఫ్రీడమ్."

గొంతు చించుకుని పాడుతున్నాడు 'వుడ్‌స్టాక్'లోని ఆ పాట. పాట అయిపోయాక మరొకతను తియ్యటి గొంతుతో ఇంగ్లీష్‌లో చెప్పాడు.

"ఇదివరలో ఇక్కడ గులాబీ విత్తనాలు బదులు అప్సరసలు మొలుచుకొచ్చారు. ఆ అయిదుగురినీ కొత్త సంవత్సరం రాకమునుపే చూస్తారు."

చాలామంది నవ్వారు ఆ సంభాషణకి. కానీ శర్మ నవ్వలేదు. మామూలుగా అయితే చప్పట్లు కొట్టి నవ్వేవాడే కానీ ఎదురుగా కూర్చున్న వ్యక్తిని చూసి నవ్వలేకపోయాడు. కళ్ళు కుచించుకుపోయాయి. త్రుళ్ళిపడ్డాడు.

"నువ్వా?" అన్నాడు కోపంగా సంభ్రమంగా.

"అవును, నేనే."

"నువ్వెందుకొచ్చావ్?"

"ఇద్దరి రాకకి కారణం ఒకటే"

"ఎప్పట్నించీ?"

"ఇదే మొదటిసారి" అవధాని - శర్మ తమ్ముడు అవధాని జవాబిచ్చాడు, కొద్దిగా భయంగానే.

"ఛీ, ఛీ, నువ్వు ఇలాంటి చోట్లకి రాకూడదు."

అవధాని మాట్లాడలేదు.

"డబ్బెక్కడిది? వందకి తక్కువ ఖర్చు కాదు ఇక్కడికి వస్తే."

"ఓ స్నేహితుడి దగ్గర అప్పు తీసుకున్నాను. తర్వాత ఇస్తానని."

"ఎలా తీరుస్తావ్?"

"జీతం వచ్చాక"

"ఉద్యోగం వచ్చిందా?"

"ఎప్పటికయినా రాకపోతుందా? కొత్త సంవత్సరంలో తొలి ఘడియల్లో ఇక్కడ సరదాగా గడిపితే, ఆ సంవత్సరం అంతా సంతోషంగా, సరదాగా గడిచిపోతుందని నేనే మీ తమ్ముడిని తీసుకువచ్చాను."

అవధాని పక్కన కూర్చున్న అవధాని స్నేహితుడు చెప్పాడు శర్మతో.

"డామిట్, మా తమ్ముడిని చెడగొడుతున్నారు మీరెవరోగానీ."

"మన టేబుల్ ఒకటే అవటం దురదృష్టం. 1974లో ఇది ఆఖరి దురదృష్టం అనుకుందాం. 1975కి అదృష్టానికి స్వాగతం పలుకుదాం, కాసేపు మీ సంబంధం మరిచిపోయి"

అవధాని మిత్రుడు సిగరెట్ తీసి ఒక్కటి అవధానికి అందించబోతుంటే అన్నాడు అవధాని.

"నాకలవాటు లేదు కదురా"

"మరీ అంత భయమా, ఫర్వాలేదులే" అన్నాడు మిత్రుడు నవ్వి సిగరెట్ అంటించి అన్నాడు హుంకరిస్తున్నట్లుగా.

"తాగులే."

అవధాని సిగరెట్టు వెలిగించాడు. శర్మవైపు కాక మరోవైపు చూడసాగాడు. అవధాని సిగరెట్టు తాగే విధానం గమనించి అన్నాడు శర్మ.

"ఎన్నాళ్ళ నుంచీ అలవాటు"

"రెండు"

"నెలలా?"

"సంవత్సరాలు"

శర్మ పళ్ళు పటపట కొరికాడు కోపంగా.

బేరర్ నీట్‌గా టేబిల్ మీద సర్దాడు ప్లేట్లు. అవధాని నేప్‌కిన్ వడిలో వేసుకుంటుంటే అడిగాడు శర్మ.

"ఏంటది?"

"తండూరి చికెన్, చికెన్ షాజహాని బిర్యాని"

"మాంసం కూడా తింటావా? ఇదెప్పటి నుంచీ?" అడిగాడు కోపంతో ఊగిపోతూ.

"సంవత్సరం నుంచీ"

"ఛీఛీ" అని శర్మ బేరర్‌తో అన్నాడు, "హాఫ్ ఓల్డుటేవరిన్ విస్కీ, సోడాలు, చికెన్ నూడుల్స్, నాలుగు బాయిల్డు ఎగ్స్."

"మాకు క్వార్టర్ మేక్‌డొవెల్స్ బ్రాందీ" భయపడుతూనే నెమ్మదిగా చెప్పాడు అవధాని బేరర్‌తో.

ఆ తర్వాత ఇద్దరూ మాట్లాడుకోలేదు. ఎవరి స్నేహితులతో వాళ్ళు మాట్లాడుకోసాగారు, కేబరే మొదలయింది. మద్య నిషా తలకెక్కేదాకా అవధానికి కేబరే ఉత్సాహం కలిగించలేకపోయింది. మూడోపెగ్ పూర్తి చేశాక చప్పట్లు కొట్టసాగాడు అందరిలాగా, శర్మ సంగతే మర్చిపోయాడు.

భాంగ్రా నృత్యం, సినిమా సాంగ్స్, కేబరేలు క్రమంగా అయిపోతున్నాయి. రాత్రి పన్నెండు దగ్గర పడుతోంది. సీసాలు ఖాళీలవుతున్నాయి. అరుపులు, కేకలు ఎక్కువవుతున్నాయ్. డిసెంబర్ చలితో వైన్స్ వేడి పోటీ పడుతోంది.

మైక్‌లోంచీ చెప్పారు ఇంగ్లీష్‌లో.

"ప్రియమిత్రులారా సరిగ్గా ఇంకో నిముషంలో నూతన సంవత్సరం వస్తుంది. పాత సంవత్సరానికి వీడ్కోలు, కొత్త సంవత్సరానికి స్వాగతం, నాతో కలిసి పాడండి."

'ఫేర్ వెల్ టు సెవంటీ ఫోర్'

'వెల్‌కం టు సెవంటీ ఫైవ్'

అరుపులు, ఈలలు, కేకలు, గెంతులు, నిషా ఎక్కిన మందు పుచ్చుకున్న వాళ్ళంతా సీట్లలో కూర్చోలేకపోతున్నారు. పరిచయం ఉన్నా, లేకపోయినా, కనబడిన ప్రతివాళ్ళని కౌగిలించుకుంటూ, కరచాలనం చేస్తూ, చెంపలమీద ముద్దుపెట్టుకుంటూ, నూతన సంవత్సరం శుభాకాంక్షలని తెలియచేసుకున్నారు.

ఒకటి, రెండు, మూడు, అంటూ మైక్‌లోంచీ క్షణాలు లెక్క పెడుతున్నారు. పాత సంవత్సరంలోని ఆఖరి క్షణాలు లెక్కపెడుతున్నారు.

శర్మ లేచి, అవధానిని లేపి కౌగిలించుకుని 'గుడ్‌బాయ్ కమాన్' అంటూ ఎరీనా మీదకి లాక్కుపోయాడు. సిగరెట్టు అందించి తోరణాల్లా వ్రేలాడ కట్టిన గాలిబూరలని చూపించాడు.

అవధాని సిగరెట్‌తో ఆ బూరలని టపటప పేల్చేశాడు నిప్పు అంటించి.

"హేపీ న్యూఇయిర్, ఎవ్విరిబడీ హేపీ న్యూ ఇయిర్!"

అరుస్తున్నాడు శర్మ, అవధానిని భుజాలమీద వేసుకుని గిరగిర తిప్పుతూ, విస్కీ పూర్తిగా రక్తంలో కలిసిపోయి, నిషా తలకెక్కింది.

కొందరు ఖాళీ బాటిల్స్‌ని డెక్ మీదకి విసిరేస్తున్నారు. గలగలమంటూ పగిలిపోతున్నాయి ఖాళీ సీసాలు.

1975 వచ్చేసింది.

"నువ్వు ఇంటికి వెళ్ళు. పండగపూట కూడా పాత పెళ్ళామేనా? నేనేదో ఏర్పాటు చేసుకున్నాను. ఇంట్లో వదినకేం చెప్పకు"

తూలుతూ తుళ్ళుతూ ఎటో వెళ్ళిపోయాడు శర్మ, పావుగంట తర్వాత.

"మనకు అమ్మాయి ఉంటే బాగుండేది" అన్నాడు అవధాని మిత్రుడు.

ఆటో డ్రయివర్‌కి షేక్‌హేండ్ ఇచ్చి "మా ఇంటికి తీసుకుపోరా" అన్నాడు అవధాని.

"ఎక్కడ?"

"గొడవ చేయకు తీసుకుపో"

అవధానిని అవధాని మిత్రుడు చేర్చాడు ఇంటికి జాగ్రత్తగా.

అర్ధరాత్రి తలుపు కొడితే ఛాయే తలుపు తీసింది. తూలుతున్న అవధానిని లోపలికి నడిపించుకుని తీసుకెళుతుంటే అవధాని చేతులు ఛాయని చుట్టేస్తున్నాయి!

"ఛాయా! క్రొత్త సంవత్సరం, వద్దనకు" బతిమాలుతుంటే తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది ఛాయ భయం వేసి!

9

ఛాయ హైదరాబాద్‌లోని సోమయాజులు గారింటికి వచ్చి మూడు నెలలు దాటిపోయాయి. నెలకి రెండు సినిమాలు విధిగా చూపిస్తుంది శాంత. నాలుగయిదు సార్లు ఇండస్ట్రియల్ ఎగ్జిబిషన్‌కి తీసుకెళ్ళింది.

కానీ వాళ్ళ మధ్య శర్మ గురించి కానీ, శర్మ తమ్ముడు గురించి కానీ ఎలాంటి సంభాషణ రాలేదు. అవసరం ఉంటే ఛాయ చెప్పి ఉండేది అనుకుంది శాంత.

దీక్ష విడాకులకి అప్లికేషన్ పడేశాడు కోర్టులో లాయర్ తో మాట్లాడి, దీక్ష భార్య విడాకులకి ఒప్పుకోలేదు. మధ్యవర్తి ద్వారా తెలిసింది దీక్షకి. తను విడాకులు ఇవ్వకుండా, భర్తతో కాపురం చేయకుండా, దీక్షని సాధించాలనుకుంటున్నారు దీక్ష భార్య, అత్తమామలు.

విడాకులు రావటం ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో కొంచెం కష్టమని, అయినా తన శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తాననీ చెప్పాడు లాయర్. విడాకుల విషయంలో రూల్స్, లా, స్త్రీ పక్షానికే మొగ్గుతున్నాయి.

అవధానికి పెన్స్ తయారు చేసే ఓ కంపెనీలో ఓ చిన్న ఉద్యోగం దొరికింది ఫిబ్రవరి చివరి వారంలో. వారం నుంచీ ఉద్యోగానికి వెళుతున్నాడు. ప్రతి శనివారం తప్పకుండా సుందరికి ఫోన్ చేసి, ఆదివారం కలుసుకుంటున్నారు ఎక్కడో అక్కడ.

నెహ్రూ జూలాజికల్ గార్డెన్స్‌కి వెళ్ళారు సుందరి, అవధాని.

మార్చి చివరి ఆదివారం కోటీలో కలుసుకుని, ఇద్దరు కలిసి హోటల్‌లో భోజనం చేసి పార్క్‌కు రిక్షాలో వెళ్ళారు మదీనా నుంచి.

ఆదివారం కాబట్టి, ఎండాకాలం సమీపిస్తోంది కాబట్టి పార్కులో కొంచెం రద్దీగానే వుంది ఎప్పటికన్నా.

పార్క్ మొత్తం తిరిగారు గంతసేపు జంతువులని, పక్షులని చూస్తూ, తర్వాత ఓ సిమెంట్ బెంచిమీద కూర్చున్నారు.

సుందరే మొదట మాట్లాడింది. అప్పటిదాకా "ఆ పక్షి బాగుంది కదూ, తెల్ల పులి చూడు"లాంటి మామూలు మాటలే తప్ప వేరేమీ మాట్లాడుకోలేదు ఇద్దరూ.

"నీ జీతమెంత?"

"నీ వయసు ప్రక్కన సున్నా పెట్టి రెండు చేత గుణించి, వచ్చినదాంట్లోంచి నలభై తీసెయ్ అంత."

"ఏదీ మళ్ళీ చెప్పు" అన్నది సుందరి ఉత్సాహంగా ఆ విధంగా గుణించి అన్నది.

"మూడు వందల ఇరవైయా?"

"అవును,"

"అయితే మన పెళ్ళెప్పుడు?"

"ముందర నా ముద్దెప్పుడు?"

"చూద్దాంలే, మీ ఇంట్లో చెప్పాలా?"

"లేదు, వద్దు."

"టచ్, ముట్టుకోకపోతే ప్రేమ బలపడదు."

"ఎక్కడ చదివావ్?"

"ఏదో చెత్త పుస్తకంలో, అదొక్కటే ఆ పుస్తకానికంతటికీ మంచి వాక్యం!"

"అదొక్కటే చెడ్డవాక్యం మిగతా పుస్తకమంతా బావుంటుందయితే."

"సీరియస్‌గా అంటున్నాను, ఐ వాంట్ టు కిస్ యు, కిస్ యువర్ లిప్స్..."

"ఆగు, నా బేగ్‌లోంచి చిల్లర తీసి గుప్పిటలో పట్టుకుంటాను. ఓ నాణెం తియ్యి. పదిపైసలు తీస్తే నువ్వు గెల్చుకున్నావన్నమాట. మరో నాణెం తీస్తే మళ్ళీ మనం కలిసేదాకా అడక్కు, ఊరికే సిగ్గేసేలా అదే పాటపాడకు."

"అబ్బబ్బ, ఓసారి చూడబోయే సినిమా ఎన్ని రీళ్ళు చెప్పుకుంటేనే అంటావ్. ఒకసారి బస్ టికెట్టు నంబర్ కరెక్ట్‌గా చెప్పాలంటావ్. ఓసారి డబల్ డెక్కర్‌కి లోపల ఎన్ని మెట్లో చెప్పుకోవాలంటావ్."

"ట్రై అండ్ ట్రై అన్నారు ఇంగ్లీష్ వాళ్ళు"

"ఆల్ రైట్, ఏది నీ గుప్పిట".

తన చేతిలోని హేండ్‌బేగ్‌లోంచి కొంత చిల్లర తీసుకుంది. ఆ చిల్లరని సుందరి గుప్పిటలో వేసి గలగలలాడించింది కదుపుతూ.

"కళ్ళు మూసుకుని ఒకటి తియ్యి త్వరగా."

అవధాని కళ్ళు మూసుకుని సుందరి చేతిలోని నాణేలలోంచి ఓ నాణాన్ని అందుకున్నాడు. కళ్ళు తెరచి చూశాడు తర్వాత.

పది పైసల బిళ్ళ అది!

"వహ్వా - గెలిచాను" అరిచాడు ఆనందంగా.

"ష్" సుందరి సిగ్గుగా చూస్తూ అన్నది.

"ఇంకా 'ష్' ఏంటి? ఎక్కడ? పద"

"ఛీ వద్దు."

"ఛీ లేదు, ఛా లేదు. అక్కడో చోట నిర్మానుష్యంగా వుంటుంది పద."

"ఓసారి నా చేతిలో ఏం ఉన్నాయో చూడు."

సుందరి చేతిలోకి చూశాడు అవధాని. చేతినిండా పది పదిహేను నాణాలు, అన్నీ పదిపైసల నాణేలే!

"అరె ఏమిటివి?" అన్నాడు.

వాటిని బేగ్‌లో పడేసి, రెండు చేతులతో ముఖం మూసుకుంది సిగ్గుగా.

"నువ్వెప్పుడూ ఓడిపోతూంటే నేను మాత్రం ఏం చేయాలమ్మా."

"పద పద."

అవధాని సుందరి నడుం చుట్టూ చేయి వేసి లేవదీశాడు. ఇద్దరు ముగ్గురు తమవంక చూస్తున్నా వదలకుండా అలానే నడవసాగాడు.

"జీవితంలో మొదటిసారి" అన్నాడు సంతోషంగా.

"ఎవరయినా చూస్తారేమో?" కొద్దిగా అనుమానంగా అన్నది సుందరి.

"నీకాభయం అక్కరలేదు. అక్కడో చక్కటి చోటు చూశాను.... ఎలా ఉంటుంది! చాలాసార్లు ఇంగ్లీషు సినిమాల్లో చూశాను, తియ్యగా ఉంటుందని కథల్లో చదివాను. "

"ఛీపో ఇంక నాతో మాట్లాడకు దాని గురించి" సుందరి బుగ్గలు అప్పటికే సిగ్గుతో ఎర్రగా కందిపోయాయి.

అవధాని తను అంతకుముసుపు చూసిన చోటికి వెళ్ళారు. పందిరి మీద ఏవో లతలు పాకి ఉన్నాయి.

లోపలికి వెళ్ళడానికి దారి వుంది, కొద్దిగా చీకటిగా వుంది లోపల.

"పాములేమయినా వుంటాయేమో?" భయంగా అడిగింది సుందరి.

"ఉన్నా ఏం చేయవులే రా."

చేతిని సుందరి నడుం చుట్టూ పోనిచ్చే ముందు ఓసారి చుట్టూ చూశాడు. ఎవరూ లేరని నిశ్చయించుకున్నాక లోపలికి నడిచాడు.

చటుక్కున ఆగిపోయాడు.

లోపల రెండు జంటలున్నాయి. కాలేజీ స్టూడెంట్స్‌లాగా ఉన్నారు, నలుగురూ ఓ సారి సుందరి, అవధానుల వంక చూసి, చిన్నగా నవ్వి మళ్ళీ ముద్దుల్లో మునిగిపోయారు.

"ఇక్కడ కాదు ఇలా కాదు"

సుందరి బయటకి పోతుంటే పట్టుకుని ఆపాడు అవధాని సుందరిని.

"ఇక్కడే ఇలాగే"

బయటికి లాక్కెళ్ళింది సుందరి అవధాని చొక్కా పట్టుకుని.

"ఛీ,ఛీ" అన్నది బయటికి వచ్చాక.

"వాళ్ళు వచ్చేదాకా ఆగుదామా... అసలిప్పుడప్పుడే రారేమో?"

"మాట్లాడకుండా నడు బయటకు."

బయటకి వెళుతూ అన్నది.

"వచ్చే ఆదివారం ఓ బెంగాలీ సినిమా ఉంది మార్నింగ్ షో, దానికి రా."

"అక్కడా?"

"ఊఁ తెలిసిన వాళ్ళ మాట అటుంచు, అసలు పైక్లాసుకి ఎవరూ రారు బాక్స్‌కి వెళదాం. మన ఇష్టం."

"నాకు బెంగాలీ సినిమా నచ్చదు."

"నాకూ బెంగాలీ రాదు, నచ్చదు, అసలు సినిమా చూడటానికి వెళితేగా?"

"ఏ థియేటర్!"

సినిమా థియేటర్ పేరు చెప్పింది సుందరి.

మే వచ్చేసింది!

1975లో అప్పుడే నాలుగు నెలలు వెళ్ళిపోయాయి. కాదు కానే కాదు, ఖర్చయిపోయాయి. అయిదో నెల సగందాకా ఖర్చయిపోయింది.

శర్మ ప్రతి శనివారం రాత్రి తాగుతూనే ఉన్నాడు. అమ్మాయిలతో తిరుగుతూనే ఉన్నాడు. జీతంలో చాలా భాగం తన సరదాలకి ఖర్చు చేస్తూనే ఉన్నాడు.

శాంత శర్మని తిడుతూనే ఉంది. బుజ్జగిస్తూనే ఉంది, మందలిస్తూనే ఉంది, ప్రాధేయపడుతూనే ఉంది. అయినా శర్మ మారలేదు ఒక్క అణువయినా, మారతాడనే నమ్మకం కూడా ఇంకిపోయింది శాంతలో.

దీక్ష రోజూ ఫోటో స్టూడియోకి వెళుతూనే ఉన్నాడు. లాయర్‌ని అప్పుడప్పుడు కలుసుకుంటూనే ఉన్నాడు.

అవధాని ప్రతి ఆదివారం సుందరితోనే గడుపుతున్నాడు విధిగా. పార్క్‌లోనో, గార్డెన్‌లోనో, సినిమాలోనో, కానీ సుందరి గుప్పిటలో నాణాలు ఉంచుకుని తను చెప్పిన నాణెం తీస్తేనే ముద్దుపెట్టుకోవడానికి ఒప్పుకుంటోంది. ఆ హద్దు ముద్దు దాటడం లేదు, దాటనివ్వడం లేదు సుందరి.

కామేశ్వరమ్మ ఆరోగ్యం అలాగే ఉంది. కొద్దిగా క్షీణించింది కూడా. సోమయాజులు దీక్షకి ఫోటో స్టూడియో వ్యవహారంలో సహాయం చేస్తూనే ఉన్నాడు.

బాబుకి ఛాయ తప్ప మరెవ్వరూ అవసరం లేదు, ఛాయ ఉంటే చాలు.

ఛాయ!

ఛాయలో చాలా మార్పు వచ్చింది. ఆరు నెలల క్రితం వచ్చిన ఛాయలా లేదు ఇప్పుడు ఆమె. ఏదో మార్పు ఒంట్లో, మనసులో కూడా. పనిమీద ఆమె ఇదివరకంత ఉత్సాహం చూపించటం లేదు. అసలు దేనిమీదా ఉత్సాహం చూపించటం లేదు.

ఆమెలోని మార్పులని ఆ ఇంట్లో అంతా నిశ్శబ్దంగా గమనిస్తూనే ఉన్నారు. కానీ ఇదేమిటని ఎవరూ అడగలేదు. వాళ్ళలో వాళ్ళు కూడా మాట్లాడుకోవటం లేదు ఛాయలోని మార్పు గురించి, ఏ క్షణంలో అగ్ని పర్వతం పగులుతుందా అని చూస్తున్నారు నిశ్శబ్దంగా.

ఒకరోజు అగ్నిపర్వతం పగిలిందా ఇంట్లో.

కామేశ్వరమ్మ ఇక ఊరుకోలేకపోయింది. ఛాయని అడిగింది మధ్యాహ్నం.

"కథ చదవమంటారా?" నిర్లిప్తంగా వారపత్రిక పేజీలు త్రిప్పుతూ అడిగింది ఛాయ కామేశ్వరమ్మని.

"చదువుదువుగానీ, ముందర నేనడిగినదానికి సమాధానం చెప్పు. "

"అడగండి"

"ఈ మధ్య అదోమాదిరిగా ఉంటున్నావ్?"

"అవును"

"ఒంట్లో బావుండటం లేదా?"

"అవును"

"ఏం?"

"....."

"ఎన్నో నెల?"

"నాలుగు"

"నాలుగో నెలా?"

"అవును నాలుగో నెల?"

కామేశ్వరమ్మ అనుమానంగా, భయంగా అడుగుతూంటే నిశ్చింతగా సమాధానం చెప్పింది ఛాయ. వారపత్రిక తెరచి చదవసాగింది కథ.

"ఉషా కారులో షికారు కెళదామా అంటూ హుషారుగా లోపలికడుగుపెట్టాడు కిషోర్."

"ఆపు"

ఆపింది.

"ఎవరతను?" అడిగింది కామేశ్వరమ్మ వణికే కంఠంతో

"ఎవరతను, ఎవరతను?"

"నాలుగో నెలకి ఎవరు బాధ్యులు ఎవరు వాడు?"

మౌనం

"ఇంట్లో వాళ్ళా! బయటివాళ్ళా?"

నిశ్శబ్దం

"చెప్పు, ఎవరు వాడు? సహజానందంగారికి తెలిస్తే ఎంత అప్రతిష్ట?"

"ఎవరకు తెలియనక్కరలేదు ఈ సంగతి!"

"నీకు నెల తప్పిందని తెలిసీ ఎందుకు ముందే చెప్పలేదు?"

ఛాయ మాట్లాడలేదు.

"నిన్నే, మాట్లాడవేం? ఎబార్షన్ చేయిస్తామని భయపడ్డావా?"

ఛాయ పెదవి కదపలేదు.

"పెళ్ళి కాకుండానే పిల్లల్ని కందామనుకున్నావా? మా ఇంటా, వంటా లేదు. నిన్నీక్షణమే సత్తెనపల్లి పంపిస్తాను."

"వద్దు"

"మరెవరో చెప్పు, చెప్పు వాడెవడో?"

నోరు మెదపలేదు ఛాయ.

"శర్మా? దీక్షా? అవధానా? ఎవరు?"

ఛాయ కిమ్మనలేదు.

"చెప్పవా? అడిగింది కామేశ్వరమ్మ విసురుగా.

చెప్పమన్నట్లుగా తలాడించింది ఛాయ అడ్డంగా.

"అయితే పంపించేస్తాను నిన్ను మీ ఊరు."

"వద్దు"

"మరెవరో చెప్పు, పోస్ట్‌మానా? పాలవాడా? కూరలవాడా? ఎలక్ట్రిక్ మీటర్ రీడింగ్ అతనా? దర్జీవాడా, షాపువాడా? స్టూడియో కుర్రాడా? ఎవడు వాడు? "

తల అడ్డంగా ఊపింది ఛాయ.

"వాళ్ళెవరూ కాదా?"

మళ్ళీ తల అడ్డంగా ఊపింది.

"ఇంట్లో వాళ్ళా?"

తల కదపలేదు ఛాయ.

"చెప్పు మా తల్లివి కదూ, చెప్పు నన్ను ఇంకా హింసించకే తల్లీ. ఎవరు? ఇంట్లో వాళ్ళేనా?"

ఈసారి నెమ్మదిగా, చాలా నెమ్మదిగా, అవునన్నట్లుగా తల తాటించింది ఛాయ.

"ఎవరు? శర్మా?"

"...."

దీక్షా?"

"...."

"అవధానా?"

"...."

"ఆయనా?"

కాదన్నట్టుగా తల అడ్డంగా ఊపింది.

"మరెవరు? శర్మా? దీక్షా? అవధానా?"

సమాధానం చెప్పలేదు ఛాయ.

"మా ముగ్గురబ్బాయిల్లో ఒకరా?"

"అవును" స్పష్టంగా, చక్కగా చెప్పింది ఛాయ.

-తరువాయి భాగం వచ్చే సంచికలో-